

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.748/1
VAN 25 JUNI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 26 mei 2009 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 6 juli 2009, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot vaststelling van meldingsplichtige handelingen in toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van de indienings- en betekeningswijze van meldingsplichtige handelingen", heeft het volgende advies gegeven:

Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de Vlaamse Regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de Regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

*
* *

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering bepaalt de meldingsplichtige handelingen in de zin van artikel 4.2.2 van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening (hierna: de Codex) en bepaalt de procedurele regelen voor de toepassing van dat artikel. De ontworpen regeling treedt in werking op 1 januari 2010.

2.1. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt in hoofdzaak geboden door voornoemd artikel 4.2.2 van de Codex.

2.2. Artikel 3, § 1, vierde lid, van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 6.1.51, § 6, van de Codex.

.../...

2.3. De artikelen 9 en 10, tweede lid, van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 1.1.2, 3/, van de Codex.

2.4. Artikel 12, tweede lid, van het ontwerp, dat de inwerkingtreding regelt van artikel 7 van het decreet van 27 maart 2009¹, vindt rechtsgrond in artikel 9 van hetzelfde decreet.

2.5. In de aanhef van het ontwerp wordt wat de rechtsgrond betreft ook verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Door de auditeur-verslaggever gevraagd voor welke bepaling van het ontwerp dat artikel rechtsgrond biedt, heeft de gemachtigde geantwoord:

"Art. 20 BWHI werd ingeroepen «ten overvloede», omdat in een bepaalde visie gesteld zou kunnen worden dat art. 4.2.2, § 7, van de codex geen voldoende rechtsgrond biedt om ook ten aanzien van de bijzondere meldingsplicht in de zin van art. 4.2.4 van de codex (melding bij zorgwonen) de nodige modellen (art. 8 van het ontwerp) en de wijze van betekening te bepalen (art. 9 van het ontwerp) (voor dat laatste zou kunnen worden geargumenteed dat art. 4.2.2, § 7, van de codex het enkel heeft over procedurele regelen voor de toepassing van «dit artikel» – en dus niet van art. 4.2.4 van de codex).

Uiteraard kan evengoed worden geargumenteed dat de verwijzing, in art. 4.2.4 van de codex, naar de meldingsplicht, evenzeer een verwijzing inhoudt naar alle procedurele modaliteiten die aan de «reguliere meldingsplicht» zijn verbonden".

De machtiging bedoeld in artikel 4.2.2, § 7, van de Codex heeft ook betrekking op de meldingsplicht waarvan sprake in artikel 4.2.4, § 1, van de Codex. Artikel 4.2.2, § 7, biedt bijgevolg een voldoende rechtsgrond voor de artikelen 8 en 9 van het ontwerp, zodat een beroep op artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 niet nodig is.

2.6. Artikel 4.1.1, 7/, van de Codex, waaraan eveneens wordt gerefereerd in de aanhef, biedt geen rechtsgrond voor het ontwerp.

(1) Decreet van 27 maart 2009 houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Rekening houdende met wat hiervoor is opgemerkt omtrent de rechtsgrond van het ontwerp, dient de verwijzing naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 uit de aanhef te worden weggelaten en dient in het derde lid van de aanhef, dat het tweede lid wordt, de verwijzing naar artikel 4.1.1, 7/, van de Codex te worden weggelaten en een verwijzing naar artikel 6.1.51, § 6, ervan te worden toegevoegd.

2. Men redigere het lid waarin wordt verwezen naar het advies van de Raad van State als volgt:

"Gelet op advies 46.748/1 van de Raad van State, gegeven op 25 juni 2009, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;"

Artikel 2

Artikel 2, derde lid, laatste volzin, en vierde lid, van het ontwerp strekt er enkel toe de toepassing van hogere rechtsnormen te bevestigen en heeft bijgevolg slechts een declaratieve en geen normatieve werking. De betrokken bepalingen worden dan ook best uit het ontwerp weggelaten.

Artikel 3

In artikel 3, § 1, vierde lid, van het ontwerp dient te worden verwezen naar artikel 2 (niet: artikel 2, § 1) van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de minnelijke schikking inzake ruimtelijke ordening.

Artikel 9

Artikel 9 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid een melding op elektronische wijze te verrichten. Het ontwerp bevat evenwel geen regeling betreffende de ondertekening van die op elektronische wijze ingediende documenten. Aangezien meldingen per aangetekend schrijven of via afgifte tegen ontvangstbewijs wel door de meldingsplichtige worden ondertekend (zie de bij het ontwerp gevoegde bijlagen), zal ook met betrekking tot op elektronische wijze ingediende meldingen in een ondertekening moeten worden voorzien ².

⁽²⁾ Zie in dat verband de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatediensten.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. G. SCHEPPERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME